

Dita Zandl Eckhardtová: *Láska jako sociologický problém (Investiční teorie lásky)*

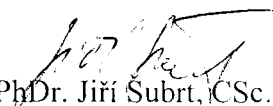
Posudek na diplomovou práci

Práce Dity Zandl Eckhardtové, zabývající se sociologickým pohledem na fenomén lásky, má teoreticko metodologickou povahu. Teoretická část práce je rozsáhlejší, metodologický přístup ke zkoumání tématu je naznačen pouze rámcově. Postup, který autorka zvolila, má formu jakéhosi zužujícího se „trychtýře“. Nejprve se snaží systematicky představit a shrnout různé sociologické i nesociologické teorie lásky; v dalším kroku zaostřuje pohled na otázku scénářů a konverzací, čímž si vytváří předpoklad pro formulaci „investiční teorie lásky“; v závěru pak ukazuje, jak by bylo možné využít studium konverzace pro zkoumání povahy vztahu a jeho trvání. Celkově lze konstatovat, že cesta, po které se diplomantka vydala, je ambiciózní a objevná. Je však otázkou, zda se jí skutečně podařilo tento náročný záměr v plné míře realizovat. Text předložené práce napovídá, že autorka byla – patrně pod tlakem času – nucena své původní představy do určité míry zredukovat (viz např. str. 47, kde se uvádí příslib zkoumání reprodukce scénářů a vzorců chování s pomocí transakční analýzy a částečně i statistiky, k jehož celkovému naplnění už ale nedošlo), což se pak následně projevilo v tom, že zejména kapitoly II. a III. mají na některých místech torzovitý charakter, jednotlivé části textu nejsou vždy dostatečně integrovány do celkového rámce výkladu a řada věcí zůstává v jakémisi náznaku.

Faktor spěchu se pak bohužel podepsal i na ne zcela pečlivé editaci textu, což je mj. zřejmé i z toho, že na některých místech se doslova opakují celé věty (viz např. str. 4 a 6, 11 a 12, 46 a 47, 53 a 61), v textu zůstalo několik neopravených překlepů a chybí i některé bibliografické údaje (např. o dotazníku Hendrychů, který je zmiňován na str. 33, o Hatfieldovi ze str. 34, či Collinsově díle z r. 1994 – pokud to ovšem není práce z r. 2004). Z koncepčního hlediska chybí zřetelnější vymezení klíčového pojmu láska (na str.16 se o ní hovoří jako o vztahu, který je zároveň citem, na str.33 je doplněno sexuální chování...).

Přes kritické výhrady, které jsem ve svém posudku uvedl, musím konstatovat, že diplomovou práci Dity Zandl Eckhardtové považuji celkově za velmi zajímavou, objevnou a přínosnou. Je to práce, která se systematickým a přitom netriviálním způsobem zabývá tématem, které je velice obtížně uchopitelné a v sociologii bývá značně opomíjené. Ze všech těchto důvodů ji tedy doporučuji k obhajobě a hodnotím jako velmi dobrou.

Praha 15. 5. 2006

doc. PhDr. Jiří Šubrt, CSc.